

hrupa naredile. — Vstasi čete Kovačevičeve so v Hercegovino pridrli in vropali 200 ovac.

Vnanje države. Angleži so iz Svakima ob Rudečem morji poslali generala Grahama, da Mahdijeve mohamedane razprši, ki so Tokar bili vzeli pod poveljem Osman-Digmo. Graham imel je seboj 3000 pešakov, 750 konjnikov, 8 kanonov in 7 mitrejlez. Sovražnik ga čaka s 10.000 moži pri vodnjaku El-Teb, dobro utaborjen in s Krupovimi kanoni zavarovan. Angleži ukrenejo po strani, zgrabijo sovražnika od zadej, v 3 urah je teh posekanih 900, kanoni zaplenjeni in Osman-Digma zapoden v pobeg. Angležev je blizu 200 mrtvih in ranjenih. Tokar je bil še isti den v oblasti Angležev. Doma Angležem ne kaže vse tako srečno, najhujše jim nagajajo irski zarotniki. Ti so v London spravili mnogo zabojev z dinamitom. V zabojih so navite ure, ko dotečejo, vne se dinamit. Hoteli so tako železniške kolodvore razrušiti pa hudoobnim nakanam prišla je policija še o pravem času na sled. — V Rimu je umrl kardinal Hassun, bivši armenski patrijarh, ki je imel velike zasluge za katoliško cerkvo med Armenci. — Srbskega kralja in kraljico bodo jeseni slovesno kronali. — Rusi pomikajo vojaštvo nazaj, ki je bilo gosto nastavljeno ob našej pa nemškeje meji. — Bismarka dolžijo, da je l. 1881 Poljake ščuval v punt zoper Ruse, kar pa sedaj na vse pretege taji. Vse to kaže, da je se z Rusi zopet porazumel. Cesar Viljelm je ruskemu velikemu knezu Mihajlu na čast v Brlinu dal sijajen obed in iskreno zdravico napil na blagor cele Rusije. To se tistim močno pod nos kadi, kateri bi radi uže jutri vso Evropo na noge spravili v boj zoper ruske Slovane.

Za poduk in kratek čas.

Nemški šulverein.

(Pravi namen šulvereinskemu rovanju.)

VIII. Pri nas Slovencih skušajo pa narod zbegati, veljavo domoljubnim možem spodkopati in tako izvolitev slovenskih poslancev zabraniti ter našim kmetom trepaste nemškutarje in sebične nemčurje vsiliti. Mislijo, da bode vsak Slovenec, katerega v šulvereinsko past vlovijo in vpišejo, volil nemčurski. Zato so do sedaj šulvereinarji povsod: v Celji, Šmariji, Konjicah, Slatini, Mariboru, Brestenici, Hočah, Kamci, Pekrah najmenje govorili o šolstvu, največ pa o političnih rečeh, grdili slovenske domoljube, psovali na slovenske časopise. V Slatini in Rogaci so v svojej pijanosti celo slavno ministerstvo zelo nesramno napadali, kakor smo čitali v nemških in slovenskih novinah.

Nemški šulverein je torej v resnici tudi politično društvo, ki Slovencem na škodo deluje v zopetno zmago naših najzagrizenejših sovražnikov, nemških likerancev!

Jasno kakor beli dan je, da smemo nem-

ški šulverein, njegovo delovanje in pristaše prištevati svojim najnovejšim pa najhujšim narodnim sovražnikom. Vsak Slovenec torej, ki ljubi svoj rod ter srca ne nosi v hlačah skritega, bode na vso moč deloval, da sovraga narodnega čedalje več naših ljudi spozna. Brž ko ogromna večina Slovencev do tega spoznanja dospe, djano je z nemškim šulvereinom; prvi glavni naskok je odbit. Vse nadalješnje zaletavanje šulvereinskih dedov v poštena prsa slovenska, kder srca bijejo za slovenstvo, bode zastonj. Podučujmo torej nevedne, svarujmo narod pred vohuni in agenti šulvereinskimi. Odvračajmo Slovence od pristopa k šulvereinu. Izvijmo iz šulvereinskih klešč vsakega, kojega so uže zapeljali in vjeli. Naj vsak izstopi. Dobro stori, če to javno naznani.

Na dalje pazimo na šulvereinske vohune, agente. Brž ko izvemo, da se takšna vohunska smet poteplje okolo župana, načelnika krajnemu šolskemu svetu, učiteljev, hajd na delo, vsak po svojej zmožnosti. Naj se šulvereinske spletkarje pri porodu zadušijo. Slovenci naj rečejo vuhonom: pojdit, kakšnih šol nam treba, to sami znamo, za ostudni denar ne prodajamo svoje dece; poberite se izpred našega praga ter ne skrunite slovenskih tal! Šulvereinskih shodov, pojedia, veselie, pijančevanj pa se pošten Slovenec itak ne udeležuje!

Paziti bo nadalje treba na učitelje, ker okolo teh plazijo in lazijo najdrzovitneje šulvereinski tihotapci in ovaduhi. Ponujajo in trosijo „Judeževih grošev“. Značajne narodne učitelje spoštujmo, ljubimo, zagovarjajmo, branimo. Izdajice, narodni Judeži pa so nam to, kar so bili Judom gobavi ljudje, gobavci. V črne bukve z njimi!

Omilovanja vredni so starši, ki svojo deco pošiljajo v šulvereinske šole, kder se ničesar ne naučijo. Naj bi se vendar spametovali in odložili ta svoj narodni greh. Šaj jim treba oči le malo odpreti in videti morejo, da ne kaže takšnim učiteljem izročiti dece, kakoršnji so šulvereinski!

Prav težko pomagati bode pa tistim občnam, ki so se šulvereinarjem zapisale in denarjev prejele za šolska poslopja n. pr. Razvanjska, Vuhred, Slov. bistriška okolica. Naj vendar druge občine nam takšne narodne sramote ne delajo!

Bilo bi še marsikaj povedati pa to pripada novinam, društvom, poslancem!

Konečno bodi še dostavljeno, da šulvereinska ploha in povodenj na Slovenskem uže ponehava. Na Kranjskem je precej tiho s šulvereinskim rovanjem. Tudi pri nas na Stajerskem so si šulvereinski glavači uže nekoliko noge ožulili, nosove pobili, jezike skrhalo in kebljače natrli. Namesto prvega ognja vali se po naših slovenskih krajih smradljiv dim in se

vlači gosta megla šulvereinska, katero pa bodoče slavne volitve v deželni in državni zbor, če se srečno završijo, za vselej popihajo.

Tedaj bodemo Slovenci od vroče borbe odihavali si in se veselili svoje zmage. Šulvereinski rogovileži bodo ob tla vrženi sicer tulili, z zobmi škripali pa tudi priznavali, da Slovenca ne ponemčijo več. Vsled tega bodo tudi šulvereinski iz Prajzovskega prišedši Herodež pokopan — slovenskim domoljubom v veliko čast in slavo, odpadnikom, narodnim Judežem, nemškutarjem pa v največjo nečast in sramoto: Pesnik Modrinjak jim naj zagromi:

Erjav kakti Judež bodi,
Naj ga pes za plotom je
Med Slovence naj ne hodi,
Kdor prav Slovenec ne.

Smešnica 10. Učitelj vpraša učenca: koliko ur šteje den. Učenec odgovori: 26. Učitelj ni res, ima jih le 24. Učenec pa odvrne: pa so mati vendar pravili, da je sedaj den uže za 2 uri daljši.

Razne stvari.

(Slovenskega društva) odbor izda kmalu prav zanimivo knjižico v 2000 iztisih. Društveniki so prošeni, naj blagovolijo vplačati društvenino za l. 1884.

(Zahvala.) Slavna družba sv. Mohorja je šolsko knjižnico v Hočji s 50 družbinimi knjigami obdarovala, za kar se ji tukaj v imenu učence se mladine priserčna hvala izreče od šolskega vodstva.

(V Rogaci) so č. g. kaplan J. Vraz pridgali zoper pijančevanje, zlasti čezmerno pitje „šnopsa“. Fant J. Buček iz Tlake je tako razjarjen, da požene kamen proti prižnici. V Laškem pa so pustni rogovileži očitno zasramovali cerkvene obrede na pepelnico.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali čč. gg. Plaskan 20 gld., Kelemina 3 gld., Novak Ivan in Klepač po 1 gld.

(Četvero otrok) porodila je neka kočljarka Lamprehtova v Peklu pri Poličanah, 1 dekletje je hitro umrlo, 1 fant in 2 dekleta živijo in so črstvi, toda mati je silno slaba in uboga.

(Nov list) po imenu „Zadruga“ za razprave narodno-gospodarske izdaja neumorno delujoči g. Mihael Vošnjak v Celji. List je vrlo dobro uredovan in bodi prav gorko priporočen. Izbaha vsaki mesec 1krat. Naročnina za celo leto 1 fl. 50 kr. pošilja se izdatelju „Zadruga“ v Celji, glavni trg, šte. 105.

(Od Nove cerkve) se nam piše, da so 26. pr. m. pokopali obče spoštovanega posestnika Jurija Felicijana. Pogreba udeležili so se odbori raznih zastopov in tudi veleblagородni g. general grof Mensdorf, grajščak v Sočki, kar je na prebivalstvo jako blag utis naredilo.

(Ljubljanski Zvon) objavlja v 3. zvesku: Tri ptice, Mrtva srca, Na Silvestrov večer, Bajke in povesti o Gorjancih, Marija Antoinetta, Nossan, Žensko vprašanje, Vijole, Narodne stvari, V zemljiški knjigi, Novejši pisatelji ruski, Književna poročila, Nove muzikalije, Josip Godina Verdelski, Slovenski glasnik. Zvon velja za četrt leta 1 fl. 15 kr.

(G. Lubšina), c. k. kancelist v Ptuj nam piše: „ni res, da bi bil jaz 25. jan. pri Vojsku delil listke, na katerih se Loeschnigg priporoča in volilec vabijo v posvetovanje 30. jan. zvečer, ker jaz agitiral nisem, niti takih listov videl, kakor tudi na 25. jan. gostilne g. Vojka obiskal nisem tedaj vse pod tem člankom pisano je gola laž“. Dostavek uredništva: dopisatelj naš nam je imenoval dva moža, ki sta mu ovo reč povedala, ker sta onedva od Lubšine listkov prejela. Kde je tedaj „laž“?

(Kdo hujska?) „Tagespošta“ označuje pravične narodne zahteve Slovencev: „slovenische Anmassungen“ (predrznosti).

(Č. g. Dovnik), bivši kaplan pri sv. Benediktu, dobil je od deželnega odbora duhovsko službo v Messendorfu blizu Gradca.

(Ukradli) so Amaliji Kunde v Konjicah 6245 fl., Mariji Hrepevnikovej v Cerovci pri Rogaci 4 vedre vina, beračinja 83letni Jeri Viharjev pa je viničarica Marija Golinarjeva pri sv. Juriji na Šavnici vropala na stezi živeža vrednega 2 fl.

(Velikansk pretep) bil 17. p. m. v Trbovljah, 8 rudarjev bilo je ranjenih.

Loterijne številke:

V Trstu 1. marca 1884:	46, 71, 2, 40, 84
V Linci „ „	14, 71, 69, 83, 30
Prihodnje srečkanje: 15. marca 1884.	

Zmanjševalna dražba.

Podpisani krajni šolski svet daje na znanje, da se bo 26. sušca 1884 dražba zbog šolske stavbe tukaj vršila. Stavbena svota enorazrednice nastavljena je na 6147 fl. 51 kr.

Licitant mora 10 % vadija vložiti. Načrt i troškovnik na ogled tukaj.

Okrajni šolski svet v Razboru,
dne 27. februarja 1884.

Prvosodnik:

1—2

Matevž Slokan.

Rigajsko laneno seme.

Tisti kmetovalci štajerski, kateri želijo pravega ruskega lanenega semena iz Rige, kilogram po 20 kr. z zavitkom vred, naj pošljejo svoja naročila pisarnici kmetijske družbe v Gradcu, Hofgasse šte. 8, ter naj priložijo dotični denarni znesek. Seme se jim potem takoj dopošlje.

(3-3)